

Doop van de Heer

Mc. 1, 7-11

Milieudeskundigen hebben gewaarschuwd dat een van de grootste problemen waar we in de 21^e eeuw mee te kampen krijgen, wel eens de watervoorziening zou kunnen zijn. Door klimaatverandering, ontbossing en verwoestijning zal in steeds meer gebieden water een schaars goed worden.

En zoals met zoveel problemen het geval is, zal dat vooral in die delen van de wereld zijn waar de mensen het zacht gezegd toch al niet breed hebben. En dat terwijl, als de economische structuren niet veranderen, de kloof tussen arme en rijke landen alleen maar groter wordt.

Het is, althans volgens deze deskundigen, niet uitgesloten dat water in sommige gebieden onderwerp zal worden van politieke twist en zelfs oorlog.

Ik hoop van harte, broeders en zusters in Christus, dat dit doemscenario geen werkelijkheid wordt. Alsof we al geen problemen genoeg hebben. Water is immers een bestaansvoorwaarde voor elk mens en voor elke menselijke samenleving. Als mensen elkaar het recht op water gaan betwisten, betwisten ze elkaar dus het recht om te leven. Want water *is* leven.

Daarom speelt water in tal van bijbelverhalen een hoofdrol. Soms in de gewone betekenis. Maar vaker als beeld van iets dat dieper gaat: water als beeld van het leven zelf. Of als beeld voor het Woord Gods. Daarvan getuigt ook de profeet Jesaja: “Komt naar het water gij allen die dorst hebt”. En: “Zoals regen niet terugkeert voordat het land bevrucht is, zo keert het Woord Gods niet terug voordat het ons bevrucht heeft”.

Wij, in de christelijke traditie, gedenken deze weken dat het Woord Gods is neergedaald in de persoon van Jezus Christus. En dit Woord zal veel vrucht dragen alvorens Jezus als de Christus zal verrijzen en weer wordt opgenomen in de hemel. Maar daarvoor staat er eerst heel wat te gebeuren.

Vandaag laat Jezus zich dopen door Johannes in de Jordaan. Dat lijkt heel bijzonder, omdat wij de neiging hebben te denken dat de Messias zelf het doopsel toch niet nodig heeft. Maar wat Jezus deed was in feite heel gewoon. Als gelovige Jood heeft Hij vermoedelijk elke week een ritueel bad genomen, ook in de Jordaan. Een reinigingsritueel waartoe alle joden zich verplicht voelden. En Jezus voelde zich beslist niet boven die plicht verheven.

Het ritueel symboliseert twee doortochten die we kennen uit het Oude Testament. De doortocht door de Schelfzee waarmee de Israëlieten zich bevrijdden uit de Egyptische slavernij en de moeilijke tocht begonnen op weg naar de vrijheid. En de doortocht door de Jordaan bij het binnengaan van het beloofde land, wat evenzeer met de nodige moeilijkheden gepaard is gegaan. Deze verhalen uit het Oude Testament laten ons zien dat de weg van

slavendienst, van knechting, van verslaving, naar bevrijding, vrijheid, echte menswording, een lange weg is. Een weg die we allemaal hebben te gaan.

Ook Jezus heeft begrepen dat Hij een ontwikkeling moest doormaken. Zijn messiasschap was allerm minst op voorhand vanzelfsprekend, als Hij zich al als Messias beschouwd heeft. Het is die ontwikkeling, gesymboliseerd door zijn doop, zijn doortocht, die het Hem uiteindelijk mogelijk maakte om, zoals Johannes de Doper het noemt, te dopen met de heilige Geest.

Dat wil zeggen om te mensen op te roepen tot bevrijding uit de slavernij van de zonde, de slavernij van de hebzucht, de slavernij van de twist en de onverdraagzaamheid, en binnen te voeren in het land van bekering en verzoening met elkaar.

Daar gaat het om in het evangelie. Daar gaat het om in het leven. In ons leven.

Zijn wij bereid om onze doop serieus te nemen? Door een dorstig mens een glas koud water te geven? Door onze eigen onvolkomenheden te erkennen en anderen hun onvolkomenheden te vergeven? Door ons te verzoenen met mensen of culturen die ons niet liggen?

En zijn wij op mondiaal niveau bereid om de kosten van onze watervoorziening voor onze rekening te nemen door wat van onze welvaart in te leveren? Zodat het doemscenario van de milieudeskundigen inderdaad geen werkelijkheid wordt? Zijn wij tot dit alles bereid?

Zo niet, dan zal de aarde fysiek en geestelijk veranderen in een woestijn, waarin uiteindelijk niemand overleeft.

Zo ja, dan houden we de hoop levend, dat het visioen van het evangelie werkelijkheid wordt. Zo ja, dan gelden ook voor ons de woorden uit het evangelie van vandaag:

“Gij zijt mijn Zoon, Gij zijt mijn dochter, mijn veelgeliefde. In u heb ik welbehagen”.

Jan van de Laar, pastor